

opgave at føre tilsyn med driftsforhold, takstfastsættelse og anlægsforhold. I rådet er der bl.a. repræsentanter for abonnenterne.

Det følger af reglerne for Statens Teleråds virksomhed og af telefonselskabernes koncessioner, at telerådet skal have forelagt selskabernes regnskaber og i vidt omfang som led i den overordnede planlægning af den offentlige telekommunikations udvikling får forelagt selskabernes udbygningsplaner.

Endvidere er ministeren for offentlige arbejder berettiget til med bindende virkning for telefonselskaberne at afgøre eventuelle klager over selskabernes eller deres personales forhold.

En betydelig del af de dokumenter, der må antages at være af betydning for offentligheden vedrørende de koncessionerede telefonselskabers forhold, vil således indgå i sager, der behandles af en offentlig forvaltningsmyndighed, og er derfor omfattet af såvel den gældende lov som det foreliggende forslag til ny offentlighedslov.

De forhold, der gøres til genstand for behandling i telerådet, vil ligeledes være omfattet af såvel den eksisterende lovgivning om offentlighed i forvaltningen som af forslaget til ny offentlighedslov, når begæring om aktindsigt fremsættes over for rådet.

Justitsministeriet går ud fra, at det er forhold som de anførte, der er begrundelsen for, at telefonselskaberne efter det forlig, som er indgået i retsudvalget, jfr. beretningen af 1. august 1985, ikke er inddraget umiddelbart under loven.

Spørgsmål nr. 19:

Har ministeren overvejet at indføje regler om god forvaltningsskik i forvaltningsloven? Hvilke overvejelser har ført til, at sådanne ikke er medtaget? Vil ministeren tilstille udvalget en kopi af det cirkulære, som tænkes udsendt herom?

Spørgsmål nr. 20:

Vil ministeren tilstille udvalget de svenske lovregler om god forvaltningsskik?

Svar:

I forbindelse med udarbejdelsen af forslaget til forvaltningslov har justitsministeriet overvejet, hvilke regler der bør optages i en generel forvaltningslov, og hvilke principper

og retningslinier for udøvelsen af forvaltningens sagsbehandling der er bedst egnede til en beskrivelse i en generel vejledning om forvaltningsmyndigheders sagsbehandling.

Hovedsynspunkterne for afgrænsningen af emnekredsen for forvaltningsloven bør af principielle grunde efter justitsministeriets opfattelse – som fremhævet i de almindelige bemærkninger til lovforslaget (side 10) – være, at der i loven i det væsentlige kun optages bestemmelser, der kan udformes relativt præcist om forhold, der skal iagttages generelt, og som i øvrigt tillægges en sådan betydning, at de bør kunne håndhæves selvstændigt ved domstolene under et fuldbyrdes- eller anerkendelsessøgsmål efter bestemmelsen i grundlovens § 63.

Som anført i de almindelige bemærkninger side 9 f kan der næppe opnås fordele ved at lovfæste sagsbehandlingsprincipper, der alene kan formuleres som brede målsætninger af mere upræcis karakter. En lovfæstelse af sådanne regler vil ikke give borgeren nogen reel vejledning om de rettigheder, der tilkommer ham i forhold til forvaltningen, og der ville endog kunne opstå uberettigede forventninger hos de borgere, der eventuelt påberåber sig sådanne bestemmelser i tillid til, at reglerne i forvaltningsloven må være af samme karakter som andre egentlige lovregler. Hertil kommer, at sådanne mere upræcise forskrifter vil kunne give anledning til betydelige fortolkningsproblemer for forvaltningsmyndighederne selv og for de myndigheder, der udøver kontrol med forvaltningen.

De generelle regler om god forvaltningsskik, der er optaget i den gældende svenske forvaltningslov, er også omfattet af det nu foreliggende forslag til en dansk forvaltningslov. Reglerne i forslaget til forvaltningslov svarer også i det væsentlige til reglerne i det nye svenske forslag til forvaltningslov, der den 3. oktober 1985 er overgivet lagrådet til udtalelse. En kopi af lovforslaget vedlægges. Det nye svenske forslag indeholder dog tillige nogle regler i §§ 4, 5 og 7 om f.eks., at myndighedernes arbejde skal udføres enkelt, hurtigt og økonomisk, at det offentliges skrivelser skal udformes klart, og at myndigheden skal have bestemte åbningstider. Regler af denne karakter bør efter justitsministeriets opfattelse ikke affattes i lovsform og indsættes i en forvaltningslov, men vil f.eks. kunne